

αὐτὸν δὲ πρὸς αὐτοὺς ποιοῦν φανερὸς ἴδιαι περὶ
 ἀδύτων ἢ ἤδη αἰθροῦσι, ποροαγαθῶν αὐτοῖς
 πῶς πολέως μικρὸν, καὶ ἔρευνήσας ἂ ἔχον, ἐ-
 λαβὼν ὅσων ἐδέετο, ἐκείνοις δὲ πάλιν εἰς τὸ
 χωρεῖν ἀπήγε. κήρυγμα τε ποιησάμενος ἐν
 ταῖς πόλεσιν ὡς ἤρχε, μάλιστα μὲν ὅπλων
 κεντήσας ἐν τῇ οἰκίᾳ· εἰ δὲ μὴ, δοπίσας ἀρ-
 γύροισιν ὁ περικύρξεν ἡμέλει καὶ οὐδὲμίαι ἐ-
 πιστροφῶν ἐποίητο. πρὸ δὲ αἰθροῦσι οἰκίω-
 τὸ κήρυγμα μάλιστα αὐτὸν πεποιθῆσθαι, εἶχον
 ἂ ἔτυχον ἕκαστοι κεντημῶν καὶ χρώσαντο δὲ,
 ἔρευναν ἐξέμαρτες ποιησάμενοι ἢ οἰκίω-
 παρ' οἷς ὄφρην ὅπλων πρὸς ἐσθλῆστον τὸ ὄπλι-
 μιον. ¶ Φιλόξενος περὶ Μακεδῶν, Καρίας
 σατραπέων, δευτέρως χρημάτων, Διονύσια
 ἔφασκε μέλιεν ἀγειν, καὶ χρηματικῶν ποροαγα-
 θῶν ἢ Καρῶν τῶν ὀλιγοπρωτοῦτων, καὶ ποροα-
 γαθῶν αὐτῶν ἂ δὲ ποροαγευμένους. ὄφρην
 δὲ ἂν τὸν συζυγῶν ποροαγευμένων πῶς
 ἕρῳτα, τί βούλομαι ὄφρην ἀπαλλαγῶν
 τῆς λειτουργίας, οἱ δὲ πολλὰ πένον ἢ ὅσον
 ἔοντο ἀναλώσθαι ἔφασκον ὄφρην, τὸ μὴ ὀ-
 χληθῆσθαι καὶ ὀλιγοπρωτοῦτων ἀπείναι. ὁ δὲ,
 παρὰ τούτων λαβὼν ὁ ἐδίδου, ἐτέρους
 κατήρασαν, ἕως ἔλαβε παρὰ τούτων ἂ
 ἐβούλετο καὶ ποροαγευμένους.

Additurumque se esse deductores. Ipsum
 que hoc agere erat manifestum. Itaque
 illis fidem habentibus, non longè edu-
 ctos extra urbem excussit, si quid habe-
 rent. & quàm multis opus erat ea abstul-
 lit, ipsòsque eundem in locum reduxit.
 Per præconem etiam edixit: Ne quis in ul-
 la urbe, suæ ditioni subiecta, arma habe-
 ret domi suæ: Quisque habuisset, eam ar-
 gentum debere persolvere, cuius summa
 fuit pronuntiata. Sed statim negligere ip-
 se, neque respectum ad hæc habere. Illi
 verò homines præconem istud temere
 factum esse rati, retinebant ea quæ prius
 quisque habuerat loco suo. At Charide-
 mus de improviso excussit domibus, ab
 iis, apud quos armorum aliquid reperis-
 set, multam constitutam exegit. ¶ Philo-
 xenus quispiam Macedo satrapes in Caria
 in pecuniæ inopia, ostendit se Dionysia
 celebraturum esse. Et Cariz incolarum o-
 pulentis, descripsit, qui choros instrue-
 rent, imperatis iis quæ apparerentur. Ac
 cernens eis grauari, subornauit quos-
 dam qui seiscitarentur: Quid dare vel-
 lent, ut muneris vacationem haberent.
 At hi plus etiam se daturus esse, quàm
 impensuri viderentur, promittere, ne in-
 terpellarentur & abducerentur à suis ne-
 gociis. Ibi ille acceptis quæ isti dabant,
 descripsit alios, donec etiam ab his ac-
 cepit quæ voluit, & ita accedebat aliquid
 à singulis. ¶ Euzus Syrus satrapes in Ægypto,
 cum sensisset præfectos prouinciis
 ab se velle desciscere, accessit in re-
 giam ipso suspendit vniuersos. Iussitque
 dici familiaribus eorum & propinque,
 asseruati illos. Singuli itaque laborabant
 pro suis, & redimere cupiebant pecu-
 nia captos. At ipse pactus de vnoquo-
 que & acceptis de quibus conuenisset,
 singulis mortuum restituit. ¶ Cleome-
 nes Alexandrinus satrapes in Ægypto,
 cum fames aliis in locis esset magna, in
 Ægypto autem mediocris, præcluserit expor-
 tandi frumenta licentiam. Prouinciis au-
 tem præfecti negare se posse tributa pen-
 dere, si non liceret exportari frumenta.
 Tum ille ut exportare liceret, concessit,
 sed vectigal imposuit frumento magnum.
 Itaque eueniebat, ut cum frumenti
 exportaretur non multum, magnum vec-
 tugal acciperetur, & eriperetur præfectis
 id quod prætenderant. Cum quodam
 tempore eam prouinciam nauigio transiret,
 in qua Deus habetur Crocodilus,
 correptus fuit à crocodilo vnus ex pueris
 ipsius, Tum sacerdotibus conuocatis